

zpravodaj

1

2010

městys **DALEŠICE**

červen

Slavnostní otevření Oranžového hřiště

Takřka přesně po půl roce od slavnostního otevření nově zrekonstruovaného Městečka se konala v Dalešicích další slavnost. Tentokrát se ve Sportovním areálu slavnostně otvíralo nové víceúčelové Oranžové hřiště s povrchem z umělé trávy.

Proč oranžové, když plocha hřiště má ve své většině barvu červenou a zelenou? Odpověď je jednoduchá. Jak už bylo v minulých číslech Zpravodaje oznámeno, výstavbu hřiště podpořila částkou 1 milionu korun NADACE ČEZ, dalšími 200 000 Kč přispěla Skupina ČEZ. A právě barva této instituce je oranžová, tudíž hřiště je pojmenováno dle firemních barev dárce.

(pokračování na straně 2)

Slavnostním přestřizením pásky bylo hřiště oficiálně otevřeno.

Poutové pozvání

Tradiční dalešická pouť, kterou pořádá Úřad městysu se bude letos odbyvat v neděli 27. června 2010. Letos již po sedmé bude vyhrávat dechová kapela DUBŇANKA s kapelníkem Ing. Petrem Kadaňkou.

Program poutě je tradiční:

- 9.00 – pouťová mše svatá v našem kostele se vzácným hostem - světicím biskupem českobudějovickým Mons. Pavlem Posádem a za doprovodu dechové hudby Dubňanky
- 10.15 – řazení stárků a stárkových na Městečku a odchod k pomníku padlých
- 10.30 – položení kytice k pomníku za zvuků státní hymny
- 10.45 – obchůzka a zvaní po obci v obvyklém pořadí se zakončením v pivovaru
- odpoledne – bude dechová hudba DUBŇANKA vyhrávat k tanci, poslechu a k dobré náladě až do setmění.

Občerstvení nebude chybět. Doufáme, že nebude chybět ani přijatelné počasí.

Loňské popršené poutové odpoledne snad už sv. Petr nezopakuje. Zřejmě loni naši žádost někam nedopatřením založil, proto jsme museli vytáhnout deštníky a schovat se do sokolovny.

Věříme, že si dá letos s vyřízením naší prosebné žádosti záležet a na oslavu svého svátku pošle do Dalešic to nejlepší, co bude mít na skladě.

Nestálé a extrémně deštivé počasí letošního jara značně opozdilo dokončení zatravnovacích prací na Městečku, takže jeho rozmoklá a rozměklá plocha se pro konání poutě nedá použít. Při zvažování, kam umístit poutové atrakce, taneční parket, podium pro muzikanty, posezení pro návštěvníky a stánek s občerstvením v současném počasí, to bylo velmi těžké rozhodování. Nakonec bylo rozhodnuto Městečko neopustit, protože je opravdovým centrem Dalešic a umístění jednotlivých prvků přizpůsobit daným možnostem a omezenému prostoru. Vynasnažíme se, abyste touto skromnější uspořádání nijak nepocítili.

Odpoledne si budete moci na Městečku též

prohlédnout výstavku dobových fotografií z poutí, tak jak je předchozí generace v Dalešicích slavili. Třeba se na nich v mladším vydání mnozí poznáte...

Srdečně všechny zveme! Přijďte se pobavit, přijďte si užít sváteční poutovou náladu při největším svátku našeho městysu. Svou účastí podpoříte tuto dlouholetou tradici, kterou jsme převzali od našich předků. Snažíme se ji zachovat, aby neupadla v zapomnění. Těšíme se s Vámi se všemi na shledání na Městečku! DUBŇANKA se letos zúčastnila prestižní soutěže dechových hudeb o Zlatou křídlovku v Hodoníně. Mezi mnoha soubory skončila na třetím místě. Získala však prvenství v divácké soutěži, kde s velkým náskokem zvítězila. Z toho plyne, že na naší pouti nehraje žádná podřadná kapela, ale známá, kvalitní a v muzikantském světě uznávaná kapela. Za úřad Městysu, stárky, stárkové a kapelu Dubňanku zve a hezký, pohodový poutový den přeje

Rudolf Špaček
místostarosta městysu

Slavnostní otevření Oranžového hřiště

(pokračování ze strany 1)

Cílem Nadace ČEZ je angažovat se v podpoře dětí a mládeže, v pomoci handicapovaným spoluobčanům a v pomoci tam, kde je to potřeba. Právě funkční hřiště dává prostor k volnočasovým aktivitám mladých. Jsme velmi rádi, že se nám podařilo získat tuto vysokou částku ke zbudování hřiště, které v Dalešicích chybělo. Doposud jsme zde neměli žádný pořádný plácek, kde by se dalo pořádně zahrát fotbálek, nebo si jen tak začutat či jinak „vyblbnout“ s míčem.

Nyní je ale vše jinak. Získáním finanční částky od Nadace ČEZ máme hřiště opravdu špičkových parametrů, na kterém se dá hrát nejen volejbal, florbal, malá kopaná, ale i tenis, házená a po instalování desky s basketbalovým košem, také košíková. Vedle hřiště byl zbudován sektor pro skok do dálky s rozběhovou dráhou rovněž pokrytou umělým povrchem.

Jako celé jaro i v květnu bylo počasí velmi nepříznivé a takřka dennodenně pršelo, takže se nestihlo vše dodělat. Koberec s umělou trávou byl sice položen, ale chyběly lajny ohraničující jednotlivé hrací sektory a ještě několik drobností. Slavnostní otevření hřiště a přestřižení pásky sice proběhlo, ale hřiště ještě kompletně doděláno nebylo. Slavnostní otevření oranžového hřiště spolu s poděkováním Nadaci ČEZ za poskytnutí milionové částky se uskutečnilo v sobotu 22. května 2010. Ve spolupráci se Skupinou ČEZ byla tato slavnost spojena s oslavou Dne dětí a proto byl program zaměřen především na děti. Kvůli několika pátečním doslova průtržím mračen, kdy celý areál se proměnil v jedno bahniště, musel se sobotní naplánovaný program pozměnit a těžiště slavnosti přesunout od nového hřiště před provozní budovu Sportovního areálu. Nic to však neubralo na dobrém průběhu celé akce. Důležité bylo, že nám počasí v tuto sobotu přálo a že i sluníčko s obdivem hledělo na to, jaké pěkné, nové a potřebné zařízení se v Dalešicích podařilo zbudovat.

Pozvání přijali a do Dalešic na naši slavnost přijeli vzácní hosté. Senátor Vítězslav Jonáš, krajský radní Ing. Josef Matějka, předseda mikroregionu a starosta Hrotovic Antonín Mlynář, paní Jana Štefánková za Nadaci ČEZ i duchovní správce farnosti P. Petr Holý. Po proslovech a dalších oficialitách byla u brány nového hřiště přestřižena páska a hřiště bylo symbolicky předáno svému účelu. Na jeho ploše se hned představily třebičské mažoretky. Plochu umělého povrchu vyzkoušely i dvě skupiny gymnastek z Náměště nad Oslavou a také žáci naší školy při cvičebních sestavách a různých hrách. Mezi tím vším se na chůdách promenádoval vynikající kejklř Půpa, který svým programem neustále poutal pozornost nejen dětí, ale i dospělých. V dalších místech areálu se představili naši hasiči se svojí technikou, výzbrojí a výstrojí. Elektrokola z místního pivovaru si vyzkoušela řada návštěvníků všech věkových kategorií. Taktéž o jízdu na velkých koloběžkách byl velký zájem, zrovna jako o svezení na bryčce taženou koňmi, nebo o svezení se v sedle dvou krásných koní. Pohádkovou cestu, kterou si připravila TJ SOKOL, absolvovalo 85 dětí a odneslo si při tom nejen sladké odměny.

Každý účastník, který prošel všechna pohádková zastavení, obdržel také volnou vstupenku do westernového městečka Šiklův mlýn, které nám na tuto akci věnovala EDU. Jaderná elektrárna věnovala také různé reklamní předměty, brožury, klíčenky a velký počet balónek, které se pro děti při oslavě plnily heliem. Nechybělo ani bohaté občerstvení, které zajistila firma Mašíček a dalešický pivovar.

Spokojenost zúčastněných, spokojenost hostů, radost dětí z bohatého programu i kladné ocenění této akce zástupcem Nadace ČEZ, to byla nejlepší odměna všem, kteří se na organizaci slavnostního otevření našeho nového hřiště podíleli. Slavnostní otevření nového hřiště se opravdu vydařilo.

Hřiště bude využívat naše škola při hodinách tělesné výchovy a členové Sokola pro své aktivity. Hřiště je kdykoliv v denní době přístupné veřejnosti, ve večerních hodinách se bude uzamykat.

Je nutno připomenout, že je zde potřeba nejen dodržovat určitá pravidla stanovená provozním řádem, ale především dodržovat pravidla slušného chování. Provozní řád byl vyvěšený jak na dětském hřišti, tak na Oranžovém hřišti. Bohužel, nevydržely tam dlouho. Oba byly strženy. To nic nemění na situaci, že se jimi musí všichni uživatelé hřiště řídit.

RŠ

Nová nabídka

Jak si už jistě většina z vás všimla, byla v prostoru prodejny stavebnin otevřena nová provozovna - občerstvení s letní zahrádkou a se stolovým vybavením. Toto zařízení, které provozuje paní Mgr. Romana Mašíčková, má otevřeno denně v odpoledních a večerních ho-

dinách. Kromě piva značky Steiger, alkoholických a nealkoholických nápojů, jsou v nabídce douzované klobásky, párky v rohlíku, hranolky, nanuky a různé cukrovinky. Proti nepřízní počasí chrání návštěvníky nejen deštníky, ale i replika menšího cirkusového

stanu. Tato nová provozovna rozšiřuje nabídku poskytovaných služeb v Dalešicích a zvyšuje konkurenci v tomto oboru. Můžete se o tom přesvědčit osobní návštěvou a vyzkoušením nabízených služeb.

RŠ

Kondolence do Daleszyc

Počátkem dubna se rozletěla do světa zpráva o tragické havárii polského vládního speciálu u Smolenska a smrti všech pasažérů, kterými byli především nejčelnější představitelé Polské republiky. Tato nešťastná, smutná událost otřásla nejen všemi Poláky, ale zasáhla i občany naší republiky. Bratrský polský národ prožíval těžké chvíle. Nejinak tomu bylo i v našich partnerských Daleszycích. Jak napsala šéfká Společnosti přátel Daleszycského regionu paní Anna Oszczepalska, byli mezi oběťmi této katastrofy také poslanec Sejmu pan Gosiewski, který k nim do Daleszyc často jezdil a osobně se znal s mnoha místními obyvateli a také generál Buk, který dokonce bydlel v tamním daleszycském regionu.

Jako projev účasti na zármutku, který Poláci prožívali, byla do spřátelených Daleszyc zaslána kondolence tohoto znění.

Vážená paní Anna,

vážení obyvatelé partnerských, bratrských Daleszyc

Těžko uvěřitelná zpráva o katastrofě polského vládního letadla a úmrtí polské politické a vojenské elity krutě zasáhla také obyvatele našich Dalešic.

Vyjadřujeme Vám upřímnou soustrast nad úmrtím Vašeho prezidenta, generality polské armády, ombudsmana, guvernéra Národní banky, poslanců a všech dalších, kteří zahynuli při leteckém neštěstí u Smolenska.

Polsko, jeho obyvatelé a zvláště obyvatelé partnerských Daleszyc jsou nám velmi blízcí a proto prožíváme tuto smutnou situaci s plnou účastí spolu s Vámi. Je nám této tragické události velmi líto! Plně s Vámi spolucitíme a Váš zármutek je i naším zármutkem.

Výřidte prosím tuto naši kondolenci vedení města, gminy a všem obyvatelům Daleszyc.

V této těžké chvíli pro Polsko a všechny polský lid stojíme při Vás a přejeme Vám hodně síly k překonání této nelehké situace.

Za Zastupitelstvo městyse Dalešice, starostu městyse Dalešice a všechny obyvatele Dalešic

Rudolf Špaček, místostarosta městyse Dalešice

Následovalo toto poděkování:

Velmi děkujeme za zaslanou kondolenci. Vytiskla jsem ji, přeložila do polštiny a vyložila v kondolenční síni na Úřadě města a gminy. Jsme nesmírně rádi, že naši přátelé z českých Dalešic jsou s námi v těchto těžkých chvílích. Moc, moc děkujeme za milá slova!

Anna Oszczepalska

Další katastrofou, která Polsko zasáhla byly květnové povodně. V samotných Daleszycích voda nijak velké škody nenapáchala, ale řádil tam jiný přírodní živel a to vichřice, která je popisována jako silný větrný vír, který se prohnal nad daleszycským regionem. Ten napáchal značné škody na majetku daleszycských občanů, především na střeších budov, které byly ve velkém množství poničeny. Pohromě nešel ani místní hřbitov, kde byla vichrem povalena a tím pádem poškozena nebo zcela zničena celá řada náhrobků. Z fotografií je zřejmé, že přírodní katastrofa byla opravdu rozsáhlá a neblaze zasáhla do života občanů v partnerských Daleszycích. Navíc chladné a stále deštivé počasí komplikovalo opravy a způsobovalo další velké problémy tamním obyvatelům.

My se pohoršujeme na počasí, které se vymyká zaběhlým zvyklostem, ale jak vidno, jsou na tom mnohde ještě hůř, v našich spřátelených Daleszycích nevyjímaje.

RŠ

Slovo hejtmana

Shodou okolností na dva dny za sebou připadají v červenci státní svátky připomínající křesťanské tradice v naší historii. Většina obyvatel vnímá tyto dva dny zjednodušeně jen jako vítané prodloužení letního volna – zvláště pokud to vyjde tak pěkně jako letos – kdy tyto volné dny navazují na víkend. Přitom jde o významné výročí, které má svůj obsah nejen pro aktivní křesťany. Cyril a Metoděj přinesli s možností srozumitelného šíření křesťanské věrouky do života našich předků v devátém století především duchovní rozměr zároveň s prosazováním rovnoprávnosti slovanské kultury. Jan Hus zase odvážně poukazoval na nešvary v praktikách církve, na potřebu její obrody a vůbec sociálně spravedlivé společnosti. Odkaz těchto myslitelů cítím v mnoha směrech jako velmi aktuální. Potřeba silnějšího duchovního rozměru života naší společnosti a vymýcení korupce a nespravedlivě rozmařilého života některých skupin obyvatel jsou bezesporu témata, která vnímáme i dnes jako naléhavá. Připomenu jen malý úryvek z Husova kázání: „*Tak jako hejno krkavců snesli se na tuto zemi, aby vyklovali každé zrnko zlata a stříbra. Nemají slitování. Jejich srdce zjedovatěla touhou po bohatství. Se vším kupčí, všechno prodávají.*“ Po šesti stech letech ta slova nezní bohužel jako pouhá historie, ale i jako určitá část naší přítomnosti.

Původní odkaz křesťanství je po těch staletích doplněn nespočtem nových filosofických a vůbec myšlenkových proudů. Přesto má křesťanství stále výrazný význam právě jako nositel onoho duchovního rozměru v životě společnosti. Do našeho kraje zasahují tři katolické diecéze – brněnská, královéhradecká a českobudějovická. Setkali jsme se letos v březnu s jejich vrcholnými představiteli – biskupy - a na mnohém jsme se bez problémů shodli. Hledali jsme spolu například cesty naší další pomoci církevním kulturním památkám. Jde o dědictví po našich předcích, a tak by se na jejich stavu měla i nadále svým dílem podílet nejen církevní správa. Dohodli jsme se na pomoci kraje v roce 2011 zvláště specifickým církevním památkám v malých obcích, kde se prostředky shánějí jen obtížně. Zjara jsem rovněž přivítal jmenování otce biskupa Královéhradecké diecéze Dominika Duky pražským arcibiskupem. Znáám ho totiž jako vstřícného, vnímavého a laskavého člověka.

Chápu křesťanství (nejen katolické) nepoliticky jako starost o duši člověka. Ostatně i zdravotnictví, které je mým osudem, by nemělo být redukováno na pouhé udržování fyziologických funkcí těla. Však stav duše se zdravím úzce souvisí. A důležitá je tolerance k různým podobám duchovna. I proto je například svěcení nových zdravotnických kapacit jedním z vhodných vyjádření tohoto duchovního rozměru péče o člověka.

Vnímám stále potřebu nezapomínat na původní myšlenky křesťanství jako jsou potřeba pokory, skromnosti, odpuštění, nepodléhání honbě za mamonem. Naproti tomu nenávisť, zlobu, nepřejícnost a nesmiřitelnost bychom měli hlasitě odsuzovat a ne těmto nedobrym projevům přitakávat, nebo jen mlčky přihlížet. Letní svátky věrozvěstů Cyrila a Metoděje a Mistra Jana Husa nemáme ještě tak zažité jako třeba Vánoce. Kromě tradičních slavností na Velehradě se ve znatelné míře nikde neprojevuje kulturní a historická souvislost těchto svátků. Je to škoda. Kromě využití volna k odpočinku a regeneraci fyzických sil bychom těchto dnů měli využít i jako svátků duše – například jako příležitosti k zamyšlení nad tím, jakým způsobem naplňujeme nám vyměřený čas, jak se chováme ke svým blízkým. Nebo obecně k těm „bližním“. V tomto směru je odkaz křesťanství jistě využitelný pro všechny.

*Jiří Běhounek,
hejtmán Vysočiny*

Víte, že...

- V pátek 16. července se uskuteční sběr železného šrotu. Uvedený odpad přistavte v ranních hodinách před Váš dům, v průběhu dne bude odpad odvozen.
- Ve čtvrtek 9. září se uskuteční ambulantní svoz nebezpečného odpadu. Uvedený odpad přistavte v ranních hodinách před Váš dům, v průběhu dne bude odpad odvezen.
- Řidičské průkazy vydané od 1. ledna 1994 do 31. prosince 2000 jsou jejich držitelé povinni vyměnit do 31. prosince 2010.
- Jako přísedící Okresního soudu v Třebíči na léta 2010-14 byl navržen a zvolen Zastupitelstvem městyse pan Rudolf Špaček.
- V pátek 7. května 2010 jsme si u pomníku padlých připomněli 65. výročí konce 2. světové války a uctili památku obětí obou světových válek.
- Z Fondu kraje Vysočina jsme z Grantového programu „Sportoviště 2010“ získali dotaci ve výši 70.000,- Kč na dokončení víceúčelového hřiště a z Grantu „Naše školka 2010“ dotaci ve výši 150.000,- Kč na modernizaci školní kuchyně.
- Dobrovolné sdružení regionu Hrotovicko vydalo propagační turistickou příručku o propagaci členských obcí a celého mikroregionu.
- Při Tříkrálové sbírce pořádané Oblastní charitou Třebíč bylo 9. ledna 2010 v dalešické farnosti společně s obcí Stropěšín a Slavětice vybráno 25.332,- Kč
- Naše žádost na odbahnění Velkého rybníka nebyla hodnotící komisí z OP Životního prostředí podpořena.
- Z důvodu stížností občanů Dalešic na volné pobíhání psů přijalo Zastupitelstvo městyse novou Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2010 O pravidlech pohybu psů a zvířat na veřejných prostranstvích, kterou v tomto čísle zpravodaje zveřejňujeme.

Splněný sen

Zbudovat v Dalešicích pořádné hřiště, to byla touha a sen několika generací. Pamětníci vzpomínají na fotbalové zápasy, které se v dávné minulosti hrály na Městečku. To byl jediný větší vhodný „plac“, kde se dalo kopnout do míče. Na trávníku, kde se přes týden promenádovala a vysedávala hejna husí a kachen, kde pobíhaly a popelily se slepice, pak v neděli hráli místní borci utkání. Z jedné strany „kanár“, kam míč občas zaletěl, z druhé strany okna domů, uprostřed křivolaký terén plný drubežního trusu, to byla hrací plocha. O nějakých šatnách se jim ani nesnilo. Ani tyto předpotopní podmínky však tehdejší nadšence neodradily od zápalu a nadšení ke hře. Není divu, že v Dalešicích, jako jedné z mála obcí v okolí se hraní fotbalu nikdy vážně neujalo.

Snahy o zbudování nového hřiště začaly nabývat konkrétní podobu počátkem sedmdesátých let minulého století. Rozhodnutí o umístění hřiště se nerodilo lehce. Místo, kde by mělo být hřiště umístěno bylo nejprve za sokolovnou, což se jevilo jako logické, neboť by vznikl sportovní komplex spolu se sokolovnou. Nakonec ale tato varianta nebyla akceptována a bylo rozhodnuto, že nové hřiště vznikne na Dražkách, což je trať u Nové ulice.

Když na tato místa přijel v roce 1973 mohutný stroj zn. Catpilar a svoji radlicí začal shrnovat zeminu a rovnat terén, byla to historická chvíle pro naši obec, neboť bylo jasné, že hřiště se opravdu začalo budovat. Ani pro takový výkonný stroj nebylo jednoduché přemístit obrovské množství zeminy na této velkoryse pojaté ploše a celou plochu urovnat. Provedlo se i odvodnění celé plochy, její dorovnání a dokonce se podařilo postavit i fotbalové branky.

Když si uvědomíme, že vše se vlastně dělalo v akci „Z“, neboli zadarmo, brigádnicky ve volném čase, tak je nutno s obdivem říci, že se tehdejšími činovníkům podařilo odvést neskutečné množství práce. Většina tehdejších zapálených jedinců, kteří se pustili do takového díla, si zaslouží nejen **vzpomínku, ale také poděkování**. Byli to především - **Josef Macák st, Josef Blecha st, Josef Potůček st, Vladimír Coufal, Oldřich Veselý, Ing. František Horák**. (snad jsem na nikoho nezapomněl). Jmenování položili základ k tomu, že na této ploše mohou postupně vznikat další nová sportoviště. Jejich odvaha a elán, s jakým se vrhli do obrovského úkolu, si každopádně zaslouží velkou míru obdivu.

RŠ

Začátek budování hřiště v Nové ulici.

110 let od narození Vítězslava Nezvala

Letos si připomínáme 110 let od narození básníka Vítězslava Nezvala, jehož busta stojí před naší školou. V této škole byl jeho otec, Bohumil Nezval, po dobu 10 let řídícím učitelem. Básník většinou o prázdninách a o studentském volnu pobýval u rodičů v Dalešicích. Zde jej také navštěvovali jeho přátelé z uměleckých kruhů, zvláště pak Jiří Mahen. Vítězslav Nezval byl osobností umělecky všestrannou a váženou.

I v současnosti uznávaný básník, autor mnoha básnických sbírek, divadelních her a také mnoha překladů, byl v roce 1953 poctěn titulem „Národní umělec“.

V roce 1974 bylo rozhodnuto, že před dalešickou školou bude umístěna básníková busta u příležitosti jeho 75. nedožitých narozenin. Po zpracování a posouzení návrhu byla busta zhotovena, usazena na

Odhalení busty V. Nezvala v roce 1975.

Vítězslav Nezval s manželkou Františkou.

válcový podstavec a 27. května 1975 za účasti široké kulturní a společenské obce slavnostně před dalešickou školou odhalena.

V roce 1978, tedy v roce 20. výročí básníkovy úmrtí, se konala u jeho busty velká vzpomínková slavnost. To byla v podstatě poslední veřejná vzpomínka v Dalešicích na tohoto velikána. Jakoby jeho dílo a jeho působení ve veřejném životě zapadlo úplně v zapomnění. Proto alespoň tato malá a velmi stručná zmínka v roce, kdy si můžeme připomenout kulaté výročí jeho narození a 35. výročí odhalení jeho pomníku v Dalešicích.

Když jsou sestavovány texty do různých průvodcovských brožur, reklamních a propagačních tiskovin či encyklopedií, neopomeneme se touto osobností pochlubit a vždy v souvislosti se školou je uvedeno, že před ní stojí básníková busta a že jeho rodina v dalešické škole působila.

RŠ

Základní škola

Školní rok jsme již jako tradičně zahájili přivítáním prvňáčků. Byli to: Lucie Čtvrtníčková, Lucie Jedličková, Klára Kovářová, Dominik Olič, Aleš Paseka a Tomáš Vidlák. Slavnostního přivítání se zúčastnil pan starosta Jaroslav Zadražil, který žákům popřál hodně úspěchů v učení a také jim slavnostně předal nové vybavení třídy. Jsme rádi, že máme ve třídě interaktivní tabuli, kterou využíváme nejen k procvičování probraného učiva. Pomocí tabule žáci zábavnou formou získávají nové informace a vědomosti. Mnozí z Vás si ji přišli prohlédnout a někteří si ji i vyzkoušeli. Tabule je denně využívána a má velký úspěch u žáků i učitelů. Na nový školní rok jsme již pořídili nové interaktivní učebnice, které ještě rozšíří možnosti výuky na tabuli. To si již nevyzkouší čtyři pátáci, kteří ukončili docházku v naší škole a postupují do šestého ročníku. Jsou to: Jakub Kovář, Daniel Midrle, Tomáš Veleba a Dominik Věžník. Přejeme jim, aby se jim v nové škole dařilo a doufáme, že budou rádi vzpomínat na chvíle prožité v naší škole.

Na tomto místě již několik let informujeme o úspěchu žáků v soutěži ve sběru papíru. Několikrát jsme byli třetí a druzí. Letos jsme se umístili na prvním místě. Musím pochválit všechny žáky, kteří se do soutěže zapojili a přinesli papír a poděkovat všem, kteří jim v tom pomáhali. Žáci nasbírali 2 620 kg papíru, což je 109,20 kg na jednoho žáka. Nejvíce papíru nasbírala Kateřina Bazalová, na 2. místě skončil Jan Čech a 3. místo získala Adéla Horáková.

Úspěšní jsme také byli v atletickém pětiboji ve Studenci. Ze všech prvňáčků se na prvním místě umístila Lucie Čtvrtníčková a ze třetáček skončil na třetím místě Richard Glozar. Ve školním kole recitační soutěže se v I. kategorii na 1. místě umístila Petra Fňukalová, na 2. místě Adéla Horáková a 3. místo obsadila Simona Fňukalová. Ve II. kategorii 1. místo obsadil Jakub Kovář, 2. místo Kateřina Bazalová a 3. místo získal Tomáš Veleba. Úspěšnou řešitelkou Matematické olympiády byla Veronika Dufková a úspěšným řešitelem Pythagoriády byl Tomáš Veleba. Oba postoupili do okresního kola.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem rodičům, zastupitelům městyse a všem příznivcům školy za dobrou spolupráci a popřát jim i dětem krásné prožití letních dnů.

Mgr. Alena Stupková

Interaktivní tabule v ZŠ Dalešice byla pořízena za přispění Nadace ČEZ.

Kouzelná tabule

Učí nás ve škole

kouzelná tabule.

Kouzelná je a veliká,

jde nám na ní i matika.

Čeština jde na ní taky,

jdou nám malovat i mraky.

Mraky rádi malujeme,

protože se ulijeme.

Čerti už tu byli taky,

líbí se jim naše mraky.

O prázdninách máme smůlu,

nechodíme na tabulu.

Potom zase v září přijdem,

tabulu hned využijem.

Budeme tam zase psát,

malovat a počítat.

T.J. Sokol Dalešice opět nejlepší v župě plk. Švece

Milí občané Dalešic, jak jsem již napsal v minulém Zpravodaji, proběhl prosinec 2009 ve znamení kultury. Také nový rok jsme oslavili reprízou úspěšné divadelní pohádky Elixír a Halibela. Opět jsme sklídili dlouhotrvající potlesk a mnoho pochvaly od přítomných diváků.

Leden byl ve znamení zimního sportu, konkrétně běhu na lyžích. Poprvé v historii našeho Sokola se zúčastnil náš závodník přeboru župy v běhu na lyžích klasickou technikou. Tím závodníkem jsem byl já. Závod pod hlavičkou memoriálu Oldřicha Pokorného se konal v prostoru Bažantnice v Třebíči za mrazu -10°C o délce trati 6 km. Tyto tvrdé podmínky vyžadovaly velké sebezapření závodníků a byl jsem rád, že jsem běh vůbec přežil.

Během ledna, února a března se uskutečnily tři turnaje Župní florbalové ligy (v Třebíči, Mor. Budějovicích a v Kněžicích). Naši hráči se drželi statečně – minižáci obsadili v celkovém pořadí 2. místo, mladší žáci 4. místo a junioři byli třetí. 14. března se konal v Lukách nad Jihlavou Přebor župy v obřím slalomu a to byly pro nás zně. V kategorii veteránů se mi podařilo získat stříbrnou medaili a T. Kříž byl v žácích bronzový. Také gymnastický dvojboj v Náměšti byl úspěšný. Lucie Čtvrtníčková byla první a Magdaléna Věžníková třetí. Koncem března proběhl technicky nejnáročnější přebor župy – gymnastika a šplh. Získali jsme 5 zlatých, 4 stříbrné a 2 bronzové medaile. Tento výsledek hovoří za vše.

Nejdůležitější však bylo vyhlášení výsledků všestrannosti za rok 2009. Naše T. J. opět získala 1. místo v soutěži všech jednot Župy plk. Švece. Všem, kdo se o tento úspěch zasloužili, mnohokrát děkuji.

V dubnu jsme se zúčastnili otevřeného turnaje ve florbalu v Třebíči.

Na začátku května jsme odjeli do Kněžic na přebor župy v přespolním běhu. K výborným výsledkům nám určitě dopomohly i nové dresy, které nám daroval náš Pivovar filmových Postřizů. Děkujeme za ně správci panu Ladislavu Urbanovi a managerovi panu Petru Vonešovi. Byli jsme 3x zlatí (Věžníková, Vala a Botur), 2x stříbrní (Urban a Plíšková), 2x bronzoví (Slatinská, Botur). V nových, krásných dresích jsme také nastupovali k závodům v lehké atletice na přeboru v Třebíči, kde se řada našich závodníků umístila na čelních místech ve svých kategoriích. Někteří obsadili místa nejvyšší – 1. místo (Botur), 2. místo (Boturová, Kříž), 3. místo (L. Čtvrtníčková, M. Mašíček, Balvín, J. Čtvrtníček.) V novějším závodě štafet, byli naši závodníci první! 22. května jsme se velmi rádi podíleli na slavnostním otevření Oranžového hřiště. Naše pohádková cesta se velmi líbila nejen dětem, ale i jejich rodičům. Už se těšíme, jak v další sezóně budeme nové hřiště využívat. Na vrcholné soutěži sokolské všestrannosti, kterou je přebor ČOS se naši tři zástupci rozhodně neztratili.

Počátkem června se opět významněli naši divadelníci. Na přehlídce divadelních souborů v Třebíči vystoupili s „malou pohádkou“ O perníkové chaloupce. Byli velmi chváleni za výbornou artikulaci a čistý a výrazný zpěv. Cvičební rok 2009/2010 jsme tradičně zakončili šipkovanou a opékáním špekáčků na hřišti.

Když jsme na závěr šipkované se zpěvem pochodovali dalešickým Městečkem, byl jsem hrdý na to, že se nám daří udržovat tradici Sokola a vést děti ke slušnosti a k lásce ke sportu. Za to patří nám cvičitelům velký dík. Všem dalešickým dětem přeji pěkné prázdniny a všem „Dalešákům“ vydařenou pouť.

Novému cvičebnímu roku 2010/2011 nazdar!

RNDr. Josef Potůček starosta Sokola

Žáci 4. ročníku

Závěrečná děkovačka po představení pohádky Elixír a Halibela.

30 LET PIVOVARU FILMOVÝCH POSTŘIŽIN

V roce 1980 natácel v areálu dalešického pivovaru režisér Jiří Menzel jeden ze svých nejúspěšnějších filmů – *Postřižiny*. Uplynulo již 30 let od doby, kdy vzniklo, krásné, poetické dílo, které si získalo přízeň milionů diváků. Místní i přespolní, kteří natáčení přihlíželi, měli najednou možnost vidět na živo a docela zblízka známé herce, které znali jen z televize. Rudolfa Hrušínského staršího, Jaromíra Hanzlíka, Petra Čepka, Magdu Vašaryovou, Jiřího Schmitzera, Rudolfa Hrušínského mladšího, Františka Řeháka, Václava Kotvu a tehdy ještě mladého a neznámého Miroslava Donutíla.

Čemu vděčil tento pivovar za to, že zrovna jej si vybral Jiří Menzel za místo, kde natočí film dle novely Bohumila Hrabala, přestože při výběru vhodného místa k natáčení navštívil více jak stovku jiných pivovarů?

Režisérovi se zamlouvala především skutečnost, že pivovar je mimo provoz. Od jeho uzavření uplynula poměrně krátká doba, takže celý areál se nacházel v docela zachovalém stavu. Navíc jeho poloha, poetická krása a pěkné okolí jej utvrdily v rozhodnutí, že to je to nejpříhodnější místo pro natáčení *Postřižin*. A že si vybral dobře, o tom nepochybuje nikdo, kdo film zhlédl. Dalešický pivovar posloužil jako výborná kulisa k natočení jednoho z nejúspěšnějších filmů natočených v Československu.

Obrovská návštěvnost v kinech a pak každoroční i několikrát reprízování na různých televizních stanicích je dokladem toho, že ani po třiceti letech neztratilo toto filmové dílo nic na své oblíbenosti.

Ještě než začalo samotné natáčení, přijela skupina techniků, která místa na zdech s oprýskanou omítkou polepila tužším papírem, přestříkala barvou a hned byl vzhled budov vylepšen. Také poničený otočný klobouk na jednom z komínů byl podobným způsobem upraven, takže vše vypadalo jako by se zde provoz nikdy nezastavil.

Přijeli i zahradníci, kteří nejen vyčistili pivovarskou zahradu, ale přivezli i velké množství kvetoucích květů, kterými osázeli záhony. V době natáčení zrovna nádherně kvetly ovocné stromy, takže prostředí k natáčení bylo naprosto bezchybné. Vše bylo ještě umocněno nádherným počasím, které šlo filmovému štábu na ruku.

Všemu dění vládl pevnou rukou režisér Menzel. Nekřičel, nezvyšoval hlas, ale vše jelo dle jeho pokynů. Vyžadoval precizní výkony ode všech. I takový „pan“ herec jakým byl Rudolf Hrušínský musel nejméně čtyřikrát opakovaně přejít po zahradě. Vždy byl sice od režiséra pochválen, ale hned znovu vrácen do výchozího bodu k opakování. Teprve to čtvrté přejetí bylo schváleno. Také závěrečná scéna, která byla docela náročná, při níž Jiří Schmitzer odváží na jízděm kole docela příkrým stoupáním paní Vášaryovou z pivovarského dvora, byla několikrát opakována. Podle Menzelových představ nebyl výjezd z nádvoří dostatečně rychlý a pana Schmitzera důrazně povzbuzoval k rychlejšímu šlapání do pedálů.

Na iluzi, že pivovar je v provozu, byly použity dýmovnice, které vytvářely páru a kouř. Pytle ječmene, které na plátně dělníci přenášeli, byly naplněny senem.

Ale hlas zvonů, který je slyšet ve filmu, je opravdový hlas zvonů z dalešického kostela. Se zvukovým mistrem jel režisér Menzel ke kostelu, kde polední vyzvánění natočili a pak ve filmu použili.

Čuníci z místního JZD určení k filmové zabíjačce museli nejprve projít očištěnou. Zpracovala voda i rýžáky. Čuníci byli kartáči vydrhnuti do růžova a skoleni místními řezníky k nohám paní Vášaryové, která s předstíraným úsměvem míchala krev. Po skončení záběru však ihned vytáhla zakrvavenou ruku z nádoby a okamžitě ji vsunula do kbelíku s vodou, který už měla jedna z asistentek připravený. Následně neodmítla ani štamprlíčku na zapití toho krvavého zážitku.

Scény, kdy rozverně dovádí Jaromír Hanzlík s Magdou Vášaryovou na komíně, se vlastně odehrály na asi půldruhemetru vysoké maketě komína, která stála na rovné střeše administrativní budovy místního JZD. Vlající sukně a vlající vlasy herců na komíně vytvářel dující proud vzduchu ze zemědělského stroje – senometu.

Motocykl se sajdou, mimochodem, opravdu krásný stroj a ve velmi dobrém stavu, zapůjčil k natáčení soukromý majitel z Prahy, který byl natáčení přítomen a ani na chvíli jej nespustil z očí. Koně i kráva, kteří účinkují ve filmu byli objednáni od chovatelů z okolních obcí.

V roli poradce se do svého pivovaru na krátký čas navrátil i bývalý sládek František Nikodém a jako komparsisté se ve filmu mihnou i někteří dalešičtí občané. V současné době už žádný z nich není mezi živými.

Natáčením filmu žily celé Dalešice. V některých dnech bylo přihlížejících velká spousta. Také řidiči projíždějící obcí odstavovali svá vozidla a zvědavě sledovali přípravu a natáčení jednotlivých scén.

Když filmový štáb svoji práci v Dalešicích ukončil, opět přijela technická četa. Její pracovníci strhali papíry, kterými před natáčením polepili kvůli vylepšení zdi na nádvoří, naložili na auto veškeré rekvizity a odjeli. Pivovar se na mnoho let ponořil do ticha a chátrání.

Nějaké kulturní a umělecké geny po natočení filmu musely zřejmě v pivovaru zůstat, neboť současný pivovar, to není jenom pivo, ale také bohaté kulturní dění. Po opětovném znovuvzkříšení už v pivovare vystupovalo a své umění předvádělo mnoho umělců i těch nejzvučnějších jmen. V pivovaru se uskutečnilo nepřeberné množství rozmanitých akcí všeho druhu.

Na podiu na pivovarském nádvoří, či v sále se návštěvníci mohli setkat s opravdovými uměleckými špičkami. A jinak tomu bude o letošních *Postřižinských* slavnostech, které už jsou nedílnou součástí tradiční dalešické pouti.

NOVINKY Z PIVOVARU

Půl roku zase uběhlo jako voda a máme tady dalešickou pout'. Pro pivovar a snad i celé Dalešice je to letos významné jubileum: připomínáme si 30. výročí natočení filmu *Postřižiny*. Mnozí z vás se na tu událost jistě pamatují a snad si ji i rádi připomínají. Někteří z protagonistů filmu přislíbili i letos účast na sobotním programu a koncert Václava Neckáře, který byl zlatým hřebem programu slavnosti již před třemi lety, připomene i další filmy pana režiséra Menzela.

V pivovaru se dále buduje a přestavuje.

Na jaře jsme zcela přepracovali výčep v restauraci, tak se přijďte podívat, jak se nám to povedlo. Právě započala již od loňska plánovaná rekonstrukce bednářny na zadním dvoře. Součástí rekonstrukce bude také její dostavba o ubytování pro zaměstnance pivovaru.

Dalešické pivo lidem chutná, což nás těší. Chlapci na várně (jejichž je to hlavní zásluha) se tuží, ale technologie bohužel není jednoduše nafukovací. Proto bylo rozhodnuto o navýšení její kapacity, které by mělo probíhat v zimních měsících.

Ve spolupráci s JE Dukovany byla od 1. 5. zprovozněna první půjčovna elektrokol na Vysočině, jako možnost vyzkoušet tento zajímavý dopravní prostředek (asi již méně sportovní náčiní:) a také jako možnost poznávat krásy okolní krajiny pro ty, kterým by zdravotní obtíže jízdu na běžném kole znemožnily. Dobíjecí stanice jsou již nyní k použití u informačního centra EDU, v Jaroměřicích na zámku a u pohostinství v Kramolíně. Další budou postupně přibývat. Díky našim příznivcům se Dalešický pivovar stal vítězem ankety Nej Vysočiny vyhlášené *Třebíčským* deníkem s otázkou: „Čím se může Třebíčsko pochlubit“. Děkujeme všem, kteří pro nás hlasovali.

Ocenit je třeba také způsob jakým obec Dalešice prostřednictvím svých zastupitelů pracuje na neustálém zlepšování vzhledu a fungování obce a také práci všech, kteří věnují spoustu svého volného času práci s dětmi. Těší nás, že můžeme také alespoň trochu přispět, například pomocí při údržbě tenisových kurtů nebo novými dresy pro naše nejmladší reprezentanty.

Za APD přeje, nejen všem dalešickým, léto v duši,

váš správce Ladislav Urban

Z letošního kulturního programu pivovaru:

4.7 dětský den s Jaroslavem Uhlířem – zábava nejen pro děti

5.7 Jakub Smolík se svými hity, které si každý rád poslechne

13.8 Ida Kellarová se skupinou Jazz famelia – jako součást hudebního festivalu Petra Dvorského

20.8 Jazz v pivováře – tentokrát s opravdu zajímavým programem (Jana Kirshner, Buty, Ivan Hlas, Peter Lipa a další)

Neděle 19.9: Cyklomaraton Tour – „OKOLO KOMÍNA“ Zveme všechny na letošní největší pivovarskou sportovní událost – závody na horských kolech okolo pivovarského komína. Již nyní je přihlášeno mnoho závodníků a těšíme se, že i dalešičtí borci a borkyně nezůstanou pozadu. Kdo dorazí do cíle v pivovarském dresu, tomu již dres zůstane. A za bednu bude i sud piva...!

Dlouholetá tradice

Před více jak padesáti lety se rozhodli dva muzikanti – pánové Pavel Vorel a Emil Coufal mladší, že když bude toho Josefa, že by mohli jít zahrát v předvečer svátku svému muzikantskému kolegovi, Josefu Veselému.

Na nic nečekali a svůj nápad zrealizovali. První vyhrávání k svátku Josefa v Dalešicích bylo tedy určeno místnímu vynikajícímu hudebníkovi a varhaníkovi. V dalších letech už to nebyl jenom muzikantský kolega, kterého muzikanti navštívili, ale i další Josefové, kteří si o zahrání partě muzikantů řekli. Rok od roku se počet navštívených s hudební gratulací zvyšoval, až se začalo chodit po všech domech, kde přebýval někdo s tímto rozšířeným jménem. Po zahrání jedné nebo dvou skladeb před domem, kde Josef bydlí, muzikanti oslavenci pográtulují, přijmou pohostění a také malou finanční pozornost. Pak pokračují v cestě za dalším držitelem jména Josef. Tento rituál se s malými obměnami dochoval do dnešní doby.

Jen výjimečně se vyhrávání některý rok nekonalo. Přetržka nastala před třemi lety, kdy hlavní organizátor, pan Pavel Vorel onemocněl. Pauza však netrvala dlouho. Vyhrávání se ujala dechová hudba Rouchovanka, vedená panem Stanislavem Slatinským z Valče a tradice pokračuje dále. I když nám ostatním to třeba může být líto, nedá se nic dělat. Vyhrává se pouze Josefům.

Toto vyhrávání nezajišťuje, ani neplatí Úřad městyse. Je to soukromá iniciativa skupiny hudebníků. Nutno říci, že chvályhodná.

V dobách minulých bývalo v Dalešicích i přes padesát nositelů jména Josef.

I v současnosti je toto jméno v Dalešicích nejfrekventovanější. Máme jich 32+1 Josefu. Druhé místo v pořadí četnosti zaujímá jméno Pavel, které se u nás vyskytuje 21x. Jako třetí je Petr – celkem 19x.

RŠ

Před pěti lety v Dalešicích

Pro někoho je pět let dlouhá doba, pro někoho jakoby to bylo včera. Jak čas plyne, docela dost se zapomíná na události, které jsme v nedávné minulosti zažili. Stačí ale jenom malé připomenutí a hned se nám vybaví v paměti. Takže stručně alespoň některé události z roku **2005**.

- *Odstranila se plechová čekárna u sokolovny a byla nahrazena současným přístřeškem.*

- *Byla přepadena pošta. Pachatel i s lupem unikl.*

- *Proběhla generální oprava hlavního hřbitovního kříže akademickým restaurátorem.*

- *Uskutečnily se první kontakty s polskými Daleszycemi. Iniciativa vzešla z polské strany.*

- *Byla zbudována nová přípojka vody na hřbitov.*

- *Naposledy se usadili čápi na pivovarském komíně. Vinou úhynu jednoho z páru nevyvedli mladé. Více už hnízdo na komíně natrvalo neobydli.*

- *Dětské hřiště ve Sportovním areálu bylo dokončeno a začalo sloužit svému účelu.*

- *Byla získána dotace ve výši více jak 8 milionů korun z EU na zbudování cest ke kapli a hřbitovu, na cestu Pod pivovarem a do Nové ulice.*

- *Uskutečnila se oprava plechové části věže kostela a byl nainstalován nový vrcholový kříž.*

- *Restaurace na Horybě byla uzavřena.*

- *U příležitosti 25. výročí od natočení filmu Posřičiny se odehrál před zaplněným pivovarským nádvořím jeden z pořadů Jaroměřického festivalu Petra Dvorského. V něm vystoupili Jiří Menzel, Magda Vášáryová, Miroslav Donutil a Petr Dvorský.*

A některé z doby před 10 lety - v roce 2000

- *Čistírna odpadních vod byla dokončena a zkolaudována.*

- *Do věže kaple Sv. Kříže byl nainstalován zvon sv. Josef, který posvětil převor kláštera v Nové říši Rudolf Marian Kosík.*

- *Začala fungovat nová prodejna smíšeného zboží paní Boženy Veselé*

- *Paní Vladimíra Somerová darovala obci dům č. 56 – V dírách.*

- *Dalešické Agrodrůžstvo se sloučilo s Agrochemou Studenec a stalo se tak jedním z jeho závodů.*

- *Poprvé se objevila dosud neznámá dobytčí nemoc – nemoc šílených krav.*

Neobyčejní lidé mezi námi

V Dalešicích, kde žije kolem šesti set obyvatel, se navzájem docela dobře známe. Alespoň si to myslíme. O někom toho víme více, o někom méně. Většinou jsou to informace povrchní, takové ty docela běžné. Žijí mezi námi ale lidé, kteří se nějak vymykají zaběhnutým normám. Především svými neobvyklými zájmy, koníčky, nebo nějakou neotřelou dovedností. Našla by se jich celá řada. Mezi ty kdož provozují ve svém volném čase netradiční, ale velice zajímavou činnost, která dělá lidem radost, je rodina Hany a Pavla Ondráčkových.

Co dělají tak nevšedního? Především jsou členy Klubu vojenské historie, skupiny, která má název MONARCH. Už po několik let se zúčastňují různých rekonstrukcí bitev doma i v zahraničí. V dobových uniformách, s dobovými zbraněmi a vybavením, jsou ozdobou mnoha akcí. Je to záliba náročná na čas a není zrovna levná. Pořízení dobové výstroje, ruční zbraně a dokonce i děla není jednoduché. Skupina historických vojáků z napoleonských dob je žádaná při různých oslavách a při jubileích bitev. Skládá se nejen z vojáků, ale také praporečníků, bubeníků a samaritánů. V letní sezóně tráví víkendy v různých polních leženích a při ukázce průběhů různých bitev. V zimě je třeba provést doplnění a údržbu výstroje i výbroje, ošacení a také obutí. Vše mají jako věrohodné repliky. Paní Hana Ondráčková dovede různé části uniformy ušít a jiné vyrobit. Zrovna jako její manžel Pavel, který dokáže šikovně ošetřit a opravit techniku a také různé věci sám zhotovit. O pozvání na rozličné akce nemají nouzi. Jejich skupina vystoupila a předvádí své umění na mnoha místech nejen v České republice, ale i v Polsku, Rakousku, Německu a ve Francii. Pro mnohé z nás je nejznámější akcí, které se skupina Monarch každoročně zúčastňuje, bitva tří císařů u Slavkova vždy počátkem prosince. Tou napoleonskou granátníci skupiny Monarch z Klubu vojenské historie završují sezónu.

Bylo by dobré, kdyby se našla příležitost, při které by své umění předvedli i u nás v Dalešicích.

RŠ

RŠ

Městys Dalešice
Obecně závazná vyhláška č. 1 / 2010
O PRAVIDLECH POHYBU PSŮ A ZVÍŘAT
NA VEŘEJNÝCH PROSTRANSTVÍCH

Zastupitelstvo městyse Dalešice se na svém zasedání dne 16. 3. 2010 usneslo vydat na základě § 24 odst. 2 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a § 84 odst. 2 písm. h) zák. č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Předmět úpravy

Tato vyhláška upravuje pravidla pro pohyb psů na veřejných prostranstvích¹⁾ městyse Dalešice.

Čl. 2

Regulace pohybu

1. Stanovují se následující pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství¹⁾ v obci:
 - a) Na veřejných prostranstvích v městyse Dalešice, graficky vyznačených na mapě v příloze k této obecně závazné vyhlášce je možný pohyb psů pouze na vodítku.
 - b) Při konání akcí, na kterých je přítomen větší počet osob (shromáždění, kulturní a sportovní akce konané na veřejném prostranství), je pohyb psů dovolen pouze na vodítku a s náhubkem, pokud nebude nevhodný pro některé druhy psů.
2. Splnění povinností stanovených v odst. 1 zajišťuje fyzická osoba, která má psa na veřejném prostranství pod kontrolou či dohledem.
3. Držitel psa je povinen zajistit, aby pes nosil na veřejném prostranství obce identifikační známku, kterou mu bezplatně vydal správce místního poplatku ze psů.

Čl. 3

Sankce

1. Porušení této obecně závazné vyhlášky lze postihnout podle zvláštních předpisů²⁾, pokud nepůjde o jiný správní delikt nebo trestný čin.
2. V případě znečištění veřejného prostranství exkrementy zvířat se jedná o přestupek nebo jiný správní delikt postižitelný dle zákona³⁾.

Čl. 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti patnáctým dnem po vyhlášení.

- 1) § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
- 2) z.č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů, z.č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů,
- 3) z.č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, § 47 odst. 1 písm. d) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů a § 58 odst. 3 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

Informace ze Sboru pro občanské záležitosti

Narozené děti:

v prosinci	Andrej Vašíček
v březnu	Michal Sedláček
v dubnu	Miroslav Tomi a Sofie Jichová
v červnu	Jan Paseka

Rodičům blahopřejeme a dětem přejeme šťastné dětství

13. června 2010 proběhlo na Úřadě městyse Dalešice již tradiční „Vítání občánků“. Privítali jsme celkem 6 dětí narozených v roce 2009 a v první polovině roku 2010.

**Ve druhé polovině roku 2010 oslaví životní jubileum
tito naši spoluobčané:**

60 let	Pelán František
	Marie Kosová
70 let	Khor Jiří
	Ondráčková Bohumila
	Svoboda František
80 let	Morisková Zdeňka
	Plachá Marie
	Stejskalová Jarmila
85 let	Henzlová Ludmila
	Pacalová Marie
100	Koudelka Josef

Všem jubilantům přejeme spokojenost a pevné zdraví do dalších let

Navždy nás opustily:

v prosinci 2009	Leopoldina Valová
v květnu 2010	Božena Zadražilová
v červnu 2010	Zdeňka Kalinová

pozůstalým projevujeme upřímnou soustrast

BS

Výsledky voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR konané dne 28. a 29. května 2010 v městyse Dalešice

Ze 478 oprávněných voličů přišlo volit 293 voličů tj. 61,29%, jeden hlas byl neplatný.

KSČM	74 hlasů
KDU-ČSL	60 hlasů
ČSSD	56 hlasů
TOP 09	39 hlasů
ODS	22 hlasů
Věci veřejné	17 hlasů
Strana Práce občanů Zemanovci	9 hlasů
Suverenita-blok Jany Bobošíkové	7 hlasů
Strana zelených	3 hlasy
Česká pirátská strana	3 hlasy
Strana svobodných občanů	2 hlasy

-JZ-

Aktuálně

Dalešický zámek

Na první pohled se zdá, že na našem zámku se nic neděje. Je to opravdu jen zdání. V zámku bylo poslední dobou několik návštěv, jak od zástupců majitelů, tak pracovníků projekčního studia z Prahy, které se zabývá projektováním staveb a rekonstrukcí památek. Proto jsme požádali jejich zástupce o alespoň krátký příspěvek do našeho Zpravodaje, protože naše občany zajímá, jak se situace se zámek vyvíjí. Bohužel se jejich vyjádření do uzávěrky vydání nepodařilo získat. Ve stručnosti lze říci, že se vypracovává studie na využití zámku a okolního areálu. V návrhu, který je zpracován, se předběžně počítá s tím,

že bude opět obnovena rehabilitační část a také kuchyně s jídelnou. Větší část zámeckých prostor by sloužila k ubytování, menší část by byla soukromá a reprezentační. Obnoven by byl byt pro správce a vznikl by další byt pro údržbáře – zahradníka. Další prostory by sloužily jako sklady. Renovací by měl projít zámecký park a také sportoviště v zadní části zámeckého areálu. Přístup zhotovitele předběžné studie k zadané práci je víc než perfektní. Podařilo se jim opatřit velké množství informací, plánů a fotografií ze všemožných zdrojů a institucí. Znalosti pracovníků projekčního studia o našem zámku jsou opravdu hluboké a všestranné. Zámek mají zmapovaný do

nejmenších podrobností. Z těchto získaných poznatků vychází jejich návrhy na co nejlepší a nejvhodnější využití zámeckého areálu. Je potěšitelné a pro zámek samotný nadějné, že se o jeho budoucnosti jedná a jsou navrhována řešení k jeho opětovné rekonstrukci. Určitě to nebude, obrazně řečeno zítra, ale naděje na jeho oživení určitě není malá. V podobném stavu, ne-li horším, byl pivovar. Po letech práce a postupného zvelebování je dnes vyhledávanou a hojně navštěvovanou atrakcí Dalešic. Doufáme, že jednou tomu tak bude i se zámek. První kroky jsou k tomu už činěny.

-RŠ-

Pout' farnosti do Portugalska

Jako už tradičně, dovolte mi podělit se o zážitky, které jsme letos prožili na naší farní pouti do Portugalska.

Náš poutně – poznávací zájezd začíná v pondělí 3. května, kdy se v brzkých ranních hodinách scházíme v koněšinském kostele a po krátké modlitbě vyrážíme na cestu. Přes Prahu, hraniční přechod Rozvadov a celé Německo se ve večerních hodinách dostáváme do východofrancouzského města Verdun. Toto město v dějinách neblaze proslulo jako místo největších bojů 1.světové války. Navštěvujeme zde památník a hřbitovy padlých vojáků.

Druhý den projíždíme krajinou Champagne a dostáváme se tak do města Remeš, kde jsme mohli obdivovat místní unikátní gotickou katedrálu Notre Dame. Zde probíhaly korunovace francouzských králů. Poté navštěvujeme muzeum a výrobu pravého šampaňského, kde došlo i na menší ochutnávku tohoto slavného vína. Naše další cesta vede přes hlavní město Francie – Paříž, kde se krátce zastavujeme na trafilgarském náměstí odkud je překrásný výhled na Eiffelovu věž. Poté již směřujeme do města Chartres, kde stojí rovněž jedna z nejvýznamnějších gotických katedrál Notre Dame. Zde také prožíváme naši první společnou mši svatou. Večer se ubytováváme v malebném městě ležícím na řece Loira – v Blois.

(pokračování na straně 10)

Auto a moto veteráni v Dalešicích

V Dalešicích si letos opět dali dostaveníčko auto a moto veteráni. Už třetí ročník velmi vydařené akce „Po stopách hraběte Chorinského“ se uskutečnil v polovině června převážně v prostorách pivovarského areálu. Pořadatelsky se tohoto setkání perfektně zhostili naši hasiči za přispění žáků místní školy.

Za nádherného počasí se mohl každý, kdo přišel, kochat pohledy na krásné motocykly a auta, kterých se letos do pivovaru sjelo nebyvalé množství. Nejstarší auta měla neuvěřitelný rok výroby - 1910 a 1912! Vycíděné a především funkční stroje přijely většinou po vlastní ose. Tato ušlechtilá záliba je náročná finančně a také časově, neboť zrestaurovat a poté udržovat veterána stojí mnoho hodin času.

Tentokrát přijeli se svými vozy i majitelé z Rakouska a Německa a byly to opravdu parádní kousky. Při pohledu na tyto „zastaralé“ stroje se nelze ubránit otázce, co vlastně tyto lidi vede k tomu, aby věnovali spoustu času a financí na jejich provozuschopnost a následně pak občasnou předváděčku s krátkou projížděčkou? Možné výstižné vysvětlení napsal na identifikační list s údaji o typu a stáří svého motocyklu jeden nadšený majitel. Toto upřímné, láskyplné vyznání znělo: „Je vratký, nestabilní, žere jako čert. Blbě se na tom jede, zkrátka nádhra. Jó a ještě brzdit předním kolem znamená stopro silniční líše. Fantastický stroj!“

Davy lidí, které procházely pivovarským areálem obdivovaly nejen nablýskané železné krasavce, ale také um a šikovnost našich předků, kteří tyto stroje sestrojili.

Mezi těmi, kdož předváděli své „veteránské miláčky“ byl také zastoupen i náš městys dvěma dalešickými občany. S motocyklem ČZ z roku 1937 to byl pan Josef Macák a s osobním autem značky Tudor pan Luboš Bazala. Stroje obou majitelů jsou ve vynikajícím technickém stavu a v té záplavě veteránské techniky se vůbec neztratily. Popřejme oběma hodně zdaru v dalším rozvíjení této chvályhodné záliby.

RŠ

Naši hasiči a světový rekord

Možná jste v květnovém zpravodajství v televizi zaznamenali příspěvek, který informoval o světovém rekordu dobrovolných hasičů, který se podařil v sobotu 8.května 2010. 288 sborů dobrovolných hasičů z různých koutů České republiky v tento den překonalo dosavadní rekord z roku 2001 o 16,3 kilometru. Věděli jste, že se na této úžasné akci podílelo i 8 dobrovolných hasičů z Dalešic? A o co vlastně šlo? Za pomoci 3371 hadic a 234 čerpadel se dopravovala voda z Dolních Louček v Jihomoravském kraji až na vrchol Žďárských vrchů na Vysočině – Devět skal. Rekordu se zúčastnilo celkem 2592 hasičů, na trase dlouhé 63,46 kilometrů překonali převýšení 541 metrů. Celá akce od prvního nasátí do výstřiku trvala 6 hodin a 55 minut, k domluvě bylo zapotřebí 291 radiostanic. Hasiči museli překonat řadu úskalí, řešit různé technické problémy, ale nakonec se vše povedlo a vpodvečer krátce po půl šesté vystříkl proud vody nad vrchol Devíti skal na Žďársku. Radost všech hasičů byla obrovská. Dalešické hasiče těší pomyslení, že se nemalou měrou na tomto světovém rekordu podíleli.

Krátce vám ještě připomenu akce, které dobrovolní hasiči z Dalešic již tradičně pořádají. Byl to 6.února 2010 masopustní průvod naší obcí a 20.února 2010 již VI. HASIČSKÝ PLES, na kterém zahrála skupina DEMENATO a nechyběla opět bohatá tombola. Víme, že nikdy se i při sebevětší snaze nemůžeme zavděčit všem, ale fakt, že se hrálo a tancovalo až do ranních hodin je důkazem, že ples se většinou líbil.

30. dubna, kdy se takzvaně páli čarodějnice, si členové Sboru dobrovolných hasičů Dalešice neplánovaně prověřili svoji „akceschopnost“. SMS zpráva, poslaná na mobilní telefony hasičů operačním střediskem z Jihlavy, je informovala o údajném požáru lesního porostu a trávy za dalešickým pivovarem, směr Valeč. Hasičská cisterna Tatra 148 i hasičská Avie s posádkami dorazily na místo během 12 minut. To je velice slušný výkon. Naštěstí se jednalo o planý poplach...

V sobotu 22. 5. 2010 proběhlo slavnostní otevření „oranžového hřiště“ v Dalešicích. Počasí se na tuto akci umoudřilo a tak jsme mohli i my přispět svojí troškou do mlýna. Nejvíce samozřejmě děti bavilo stříkat vodním dělem z hasičské cisterny.

Již VI. ročník setkání veteránů s názvem „Po stopách hraběte Chorinského“ se uskutečnil v sobotu 12. 6. 2010 v dalešickém pivovare. Sbor dobrovolných hasičů Dalešice pomáhal při organizování tohoto srazu krásných automobilů a motocyklů, které jsou minimálně 30 let staré. Tentokrát jsme se při naší snaze, aby vše klaplo jak má, opravdu pořádně zapotili, protože byl tropický den. Krásné počasí jistě přispělo ke zdaru celé akce.

Ani o prázdninách nebudeme tak docela zahálet. Mimo jiné připravujeme druhý rockový minifestiválek, na který přislíbila účast i známá skupina, tak se nechte překvapit a přijďte si poslechnout hudbu a zatančit. O dalších akcích vás budeme průběžně informovat, např. na naší nástěnce.

Závěrem vám všem jménem dobrovolných hasičů z Dalešic přeji krásné a snad i slunečné léto, prožité ve zdraví a pohodě.

Za SDH Dalešice

Jana Čaňková

Pout' farnosti do Portugalska

(dokončení ze strany 8)

Třetí den nejprve navštívujeme francouzské poutní místo Rocamadour. Poutní tradice tohoto romanticky divokého místa sahá až do 12. století. Večer se již dostáváme do nejvýznamnějšího jihofrancouzského mariánského poutního místa – do Lurd. Zde se i přes nepřízeň počasí někteří z nás zúčastnili světelného procesí.

Další den ráno prožíváme v místní kapli společnou mši svatou a poté naše cesty překračují pohoří Pyreneje a tedy i francouzsko-španělskou hranici. Po kratší cestě podél pobřeží Atlantického oceánu pak směřujeme do města Burgos. Zde jsme si prohlédli třetí největší španělskou katedrálu. Tato proslulá gotická katedrála byly stavěna od 13. století a během následujících pěti staletí v ní pokračovali nejlepší španělští umělci. Dále naše cesta pokračuje do města Leon, kde nocujeme.

Pátý den ráno navštívujeme leonskou gotickou katedrálu a poté pokračujeme dále po svatojakubské cestě až do města Santiago de Compostela. My větší část cesty jedeme autobusem, ale polovinu posledního úseku před cílem, což bylo bezmála 16 km, se nejzdatnější z nás vydávají pěšky. Poté se všichni scházíme v jednom z nejvýznamnějších poutních míst křesťanského světa, v místě, kde spočívají ostatky svatého apoštola Jakuba. Večer se zde také účastníme poutnické mši svaté v místní katedrále, která byla původně v románském slohu, ale později byla významně přestavěna na barokní mistrovské dílo. Poté se ubytováváme v Seminario Menor – ve společné ubytovně.

Další den v sobotu se již dostáváme do Portugalska a první naší zastávkou je město Braga a blízko ležící poutní místo Bom Jesus. Na toto poutní místo jsme vyjeli lanovkou, která pochází z roku 1882 a je tak nejstarší v Portugalsku. Po této návštěvě směřují naše kroky do města Porto, proslavené svou architekturou, dvojposchodovým mostem a výrobou portského vína. V podvečer se již dostáváme do nejvýznamnějšího portugalského poutního místa – do Fatimy. Fatimu ročně navštíví 4 miliony poutníků. Roku 1917 se zde třem dětem, pasáčkům ovcí několikrát zjevila Panna Maria. V den 1. a posledního zjevení – 13. května a 13. října, sem přichází na 100.000 poutníků z celého světa. Rozvoj Fatimy výrazně podpořil také papež Jan Pavel II., který místo třikrát navštívil a roku 2000 dvě z dětí svatořečil. Ve Fatimě se na tři noci ubytováváme v místním penzionu Sao Paulo. A ještě první večer se účastníme růžencové modlitby a světelného procesí.

Nedělní dopoledne jsme prožili na růžencové slavnosti a bohoslužbě, která probíhala na prostranství před bazilikou. I odpoledne jsme zůstali na tomto poutním místě a navštívili například rodný dům pasáček a prošli si zdejší Křížovou cestu. Večer jsme se opět účastnili růžencové modlitby a světelného procesí, kdy čtyři hoši od nás z farností měli tu poctu nést v průvodu sochu Panny Marie.

Osmý den opět začínáme ve Fatimě a po ranní mši svaté se vydáváme do nedalekého dominikánského opatství Batalha. Zde obdivujeme klášter Panny Marie Vítězné, který je vrcholným dílem portugalské gotiky. Po této návštěvě již míříme do hlavního města Portugalska do Lisabonu. Zde si prohlédneme centrum města a poté následuje návštěva 110 m vysoké sochy Cristo Rei, která se tyčí nad městem a napodobuje tak známý vzor sochy Krista s rozpaženými rukama z brazilského Rio de Janeiro. Dnešní den zakončujeme návštěvou nejzápadnějšího místa kontinentální Evropy – mysu Cabo da Roca. Kousek odsud se někteří z nás vykoupli v Atlantickém oceánu a poté jsme se opět vrátili na noc do Fatimy.

V úterý brzo ráno po mši svaté opouštíme Fatimu a přijíždíme opět do Španělska. Naším cílem se stává rodné město svaté Terezie – Avilla. Ulice města krásí kláštery a kostely, které jsou jí zasvěceny. Zde navštívujeme konvent a katedrálu z 12. až 15. století. Naši další krátkou zastávkou se ještě stává královský

klášter El Escorial. Večer již přijíždíme do hlavního města Španělska – do Madridu.

Desátý den máme na programu prohlídku historického města Toleda, které bylo kdysi královským sídlem a dodnes je duchovním centrem a sídlem španělských primasů. Zde také navštívujeme slavnou katedrálu, jejíž stavba započala v roce 1226 a byla skončena až o 250 let později. Zde také v jedné z kaplí katedrály prožíváme společnou mši svatou. V Toledu ještě navštívujeme malou šperkařskou dílnu, synagogu Santa Maria Blanca, která byla v 15. století přestavěna na kostel, a poté se vracíme do Madridu. Zde nejprve navštívujeme královský palác a katedrálu a poté i slavné madridské muzeum del Prado.

Ve čtvrtek ráno opouštíme Madrid a dostáváme se do města Zaragoza, kde krátce nahlédneme do místní baziliky Nuestra Señora del Pilar. V podvečer přijíždíme do benediktinského kláštera Montserrat, který se nachází na úbočí malého stejnojmenného pohoří. Jde o duchovní a kulturní centrum katalánského národa. Zde také prožíváme mši svatou a večer přijíždíme do Barcelony, kde nocujeme.

Předposlední den v pátek dopoledne trávíme čas prohlídkou Barcelony, kde se zastavujeme u katedrály Sagrada Família. Věže katedrály jsou trvale obklopeny jeřáby a staveništi na zemi, tato stavba má být dokončena teprve roku 2021.

Odpoledne jsme již vyrazili směr domov, a tak jsme se přes noční přejezd přes Francii a Německo v sobotu odpoledne šťastně dostali do našich farností. Celkem jsme ujeli přes 7.600 km.

Díky Bohu za krásné zážitky a za šťastný návrat do svých domovů.

P. Petr Holý

Společné foto v Santiago de Compostela.